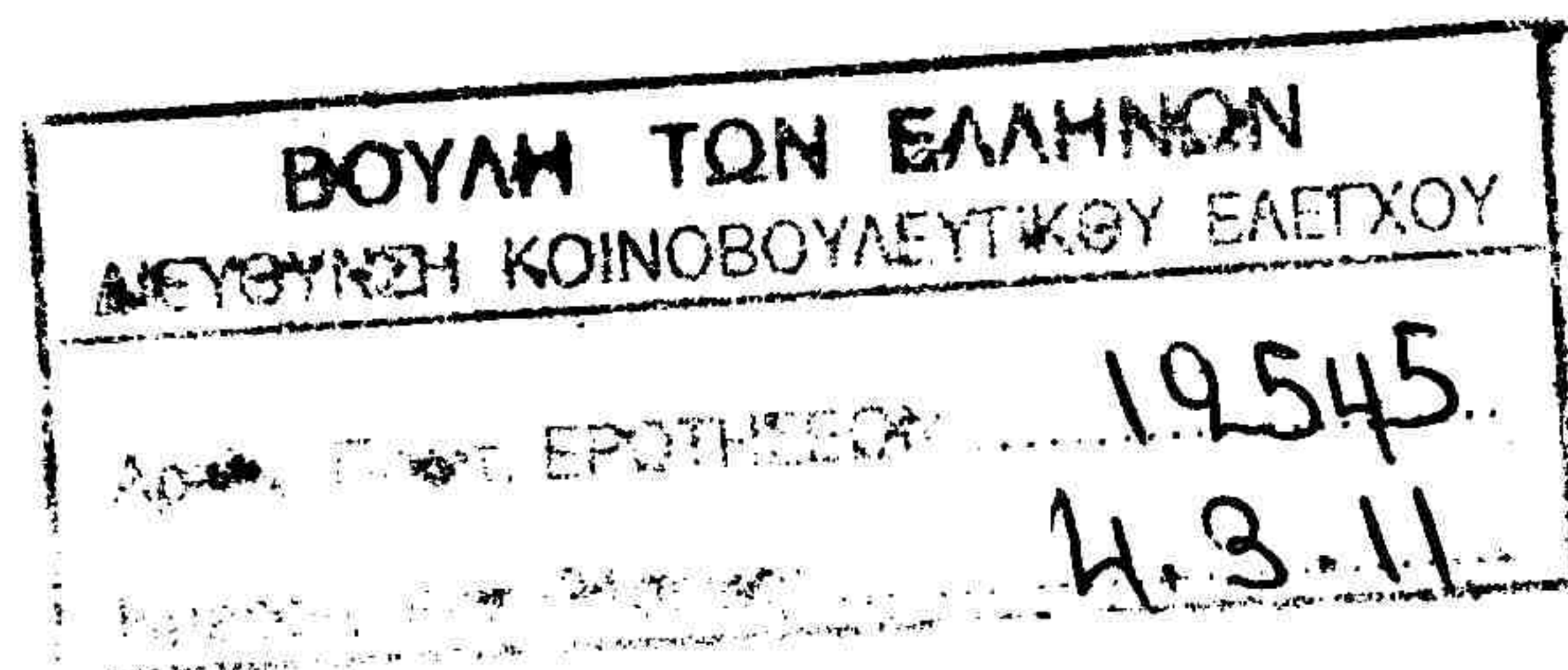

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα 04-03-2011

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς Την Υπουργό Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Θέμα: Επανεξέταση της διάταξης για την τριετή παραμονή των εκπαιδευτικών στον τόπο διορισμού

Αδικημένοι αισθάνονται οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί, αφού, με βάση το νέο νόμο της εκπαίδευσης 3848/2010, ΦΕΚ 71/Α/2010, είναι υποχρεωμένοι να παραμένουν στον τόπο διορισμού τους για τρία ολόκληρα χρόνια χωρίς δικαίωμα μετάθεσης.

Η αγανάκτηση για τους νεοδιορισμένους εκπαιδευτικούς είναι μεγάλη για την αδικία που συντελείται εις βάρος τους τόσο για τους νεοδιόριστους «της δεύτερης δόσης» του ΑΣΕΠ έναντι των συναδέλφων «της πρώτης δόσης» που διορίστηκαν πριν την ισχύ του νόμου και δεν υποχρεούνται στην τριετία, όσο και για τους νεοδιόριστους από τον πίνακα προϋπηρεσίας 40%, που για να αποκτήσουν την προϋπηρεσία για πολλά χρόνια δούλευαν ανά την Ελλάδα, μη γνωρίζοντας ότι μετά τον πολυπόθητο διορισμό τους θα χρειαστεί να παραμείνουν άλλα 3 χρόνια μακριά από τον τόπο τους. Είναι άδικο ένας εκπαιδευτικός να πληροί τις προϋποθέσεις για μετάθεση να έχει δηλαδή τα μόρια και να του απαγορεύεται η δυνατότητα αυτή από τον συγκεκριμένο νόμο.

Το κατά πόσον μπορεί να επιτευχθεί με την τριετή παραμονή στον τόπο διορισμού τους ο σκοπός του νομοθέτη που είναι παιδαγωγικό-διδασκτικοί λόγοι, και δημιουργία δεσμών με την τοπική κοινωνία, παραμένει αμφίβολο, αφού ο νόμος δεν προβλέπει την οριστική τοποθέτησή σε ένα σχολείο πριν την πάροδο της διετίας, αλλά την διάθεσή των νεοδιορισμένων στο ΠΥΣΔΕ. Στην ουσία οι νεοδιορισμένοι εκπαιδευτικοί είναι για δύο χρόνια, έρμαιο στην τοποθέτηση ανά το νομό, οπότε δεν γίνεται καν να αναπτυχθούν δεσμοί με την τοπική κοινωνία.

Είναι ολοφάνερο ότι, η εφαρμογή του νέου νόμου έχει δημιουργήσει μεγάλο πρόβλημα στους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς, αφού έχει σαν αποτέλεσμα, αφενός μεν να αναγκάζονται να «διαλύσουν» στην κυριολεξία τις οικογένειές τους, αφετέρου δε, να επωμίζονται επί μακρόν το δυσβάσταχτο για την εποχή μας οικονομικό κόστος που συνεπάγεται με την συντήρηση δεύτερου σπιτιού, με τις συνεχείς μετακινήσεις τους, κλπ.

Άλλωστε δεν υπάρχει τεκμηριωμένη απάντηση στην εύλογη απορία τους, ποιους λόγους εξυπηρετεί η τριετής παραμονή “τιμωρία” στην οικονομική ανάκαμψη της χώρας μας. Το μόνο που επιτυγχάνεται με την τριετή παραμονή είναι η οικονομική και η κοινωνική εξαθλίωσή των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών μετά και τις συνεχείς μειώσεις των μισθών τους. Υπό αυτή την ψυχολογική και οικονομική πίεση, μάλλον δημιουργείται στους εκπαιδευτικούς ένα αίσθημα «τιμωρίας» για την «επιλογή» τους, διερωτώμενοι ταυτόχρονα κατά πόσον προστατεύεται ο συνταγματικά κατοχυρωμένος θεσμός της οικογένειας.

Με τον τριετή εγκλωβισμό των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στον τόπο διορισμού τους, ακυρώνεται η δυνατότητα μετάθεσής τους στο τόπο συμφερόντων τους για την κάλυψη λειτουργικών ή οργανικών κενών που τυχόν παρουσιαστούν κατά τη διάρκεια της τριετίας. Το παράδοξο είναι ότι αυτά τα κενά ενδέχεται να καλυφθούν από εκπαιδευτικούς με λιγότερα μόρια ή από νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς των οποίων ο τόπος συμφερόντων είναι πολύ μακριά από το τόπο διορισμού τους. Έτσι οδηγούνται σε ένα φαύλο κύκλο εσωτερικής μετανάστευσης των εκπαιδευτικών που

δεν εξυπηρετεί καθόλου τους παιδαγωγικό- διδακτικούς λόγους που αναφέρει ο νομοθέτης αλλά εξαθλιώνει τους εκπαιδευτικούς.

Κατόπιν αυτών και με δεδομένο ότι η πολιτεία δεν θα πρέπει να έχει έναν εκπαιδευτικό, εσωτερικό «μετανάστη» που προσπαθεί να επιβιώσει, ευελπιστώντας ύστερα από χρόνια στον «επαναπατρισμό» του, αλλά έναν εκπαιδευτικό αφοσιωμένο στο λειτούργημά του, έτσι όπως είναι στόχος του «νέου σχολείου» της ηγεσίας του Υπουργείου, **ΕΡΩΤΑΤΑΙ** η αρμόδια Υπουργός, προτίθεται να επανεξετάσει τη παραπάνω δεσμευτική διάταξη, λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό συνταξιοδοτήσεων, που θα δημιουργήσει και μεγάλο αριθμό οργανικών κενών;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης